

[Camre]

Kun den meget korte bemærkning til fru Ebba Strange, at jeg naturligvis ikke har sagt, at socialdemokratiet ikke vil samarbejde med SF. Det, jeg sagde, og det, jeg gerne vil have lov til at gentage, er, at det er umuligt at bygge en regering og et regeringsarbejde med alt, hvad det indebærer, på de 4 partier, som står langt – nogle fjernere end andre – fra det, der er socialdemokratiets grundlag.

Finansministeren (Heinesen):

Jeg skal på dette tidspunkt alt overvejende nøjes med at svare på nogle helt konkrete spørgsmål, der er stillet mig, og jeg skal først sige til hr. Palle Simonsen, at jeg tror ikke, vi kommer længere i vores diskussion omkring besparelser og udgiftsudvikling, men jeg vil henvise hr. Palle Simonsen til i juleferien at læse finansredøgørelsen af 12. december 1978.

Hr. Palle Simonsen spurgte mig om min mening om koordinationen af de statslige og kommunale budgetter. Det sagde jeg nu noget om allerede i første omgang, men jeg gentager det gerne. Jeg mener, at det nye budget- og regnskabssystem muliggør en udbygget sektorplanlægning, og at den igen muliggør en tilrettelæggelse af udgiftspolitikken, som er i overensstemmelse med målet for den økonomiske politik.

Det tredje punkt, som hr. Palle Simonsen var inde på, var spørgsmålet om renteniveaues afhængighed af underskuddet. Det er nu en afhængighed, der først og fremmest er knyttet til underskuddet på betalingsbalancen, selv om tingene selvfølgelig hænger sammen, men det er i takt med en forbedring af betalingsbalanceunderskuddet, at der åbner sig en mulighed for rentenedsættelse.

Så bliver jeg nødt til at gøre en bemærkning også til hr. Jørgen Jensen, som sagde, at den i dag offentliggjorte månedsprisindeks for november giver en prisstigningstakt, der svarer til en årlig prisstigning på 14,4 pct. Det kan vi nu ikke rigtig gå ud af debatten med. En sådan vurdering må bero på misforståelser om beregningen af månedsprisindeksen. Den er i november steget med 1,2 point, den halvårige regulering af boligposten indeholder en stigning på 0,8, og den øvrige prisstigning er på 0,4. Kort fortalt er det en stigningstakt på 3,6 på årsbasis, eksklusive boligpost, og 3,9 inklusive, og det er jo noget

ganske andet end det indtryk, som hr. Jørgen Jensens indlæg måtte efterlade.

Til hr. H. C. Hansen skal jeg sige vedrørende indlægget om udviklingen i det offentlige personale, at det, jeg har givet fra mig, er faktiske oplysninger om den budgetterede udvidelse af offentligt ansatte fra 1978 til 1979, og disse oplysninger er fremkommet over for påstande om nedskæringer og reformstop. Jeg har ikke dermed sagt noget som helst om, at en så kraftig stigning vil være mulig i årene efter 1979.

Hr. Steen Folke stillede mig tre konkrete spørgsmål, som blev ledsaget af en medlidende bemærkning om, at jeg ikke havde det let. Jeg vil sige, at jeg beklager mig på ingen måde, og hr. Steen Folke bringer mig ikke i vanskeligheder.

Det første, jeg vil sige, er, at der er ikke tale om nogen finanspolitisk stramning i det budget, der her vedtages, i forhold til sidste år. Nu har jeg snart sagt det nogle gange. Der er heller ingen stramning i forhold til forrige år. Der er tale om en beskeden finanspolitisk lempelse i forhold til det foregående år, og det er jo det, der er afgørende, når man skal vurdere den realøkonomiske udvikling fra det ene år til det andet. Det er også et svar til et andet medlem af tinget.

Det andet spørgsmål, hr. Steen Folke stiller mig, er, om de 3 mia kr. indebærer en stramning. Ja, de indebærer en stramning i forhold til det finanslovsforslag, der blev fremsat i august, om hvilket den daværende regering selv sagde, at en justering var nødvendig.

Det tredje spørgsmål, hr. Steen Folke stiller mig, er: betyder de 3 mia kr. en nedgang i realindkomsterne? Nej, de betyder, at den reale forbrugsstigning i 1979 ikke kan blive på 4–5 pct., men kun på ca. 2 pct., altså en stigning på ca. 2 pct. i det reale private forbrug i 1979.

Jeg kan love hr. Grünbaum, at jeg gerne skal lave en opstilling, der viser, hvordan man fra bruttounderskuddet trækker prove-nuet af den indenlandske låntagning.

Jeg ved, at det vil skuffe hr. Svend Andersen (Rosk. a.) meget, hvis jeg ikke svarer på hans indlæg, og derfor vil jeg bare afslutningsvis sige i al stilfærdighed, at der er da noget at glæde sig over i fremskridtssamfundet. Der er meget store befolkningsgrupper, der vil kunne glæde sig over at få frataget